

си думи, които, въ този часъ пронизватъ сърдцата ни; но бждете постоянни за отмъщение на тѣзи варвари, като си нададемъ братска ржка. Ний сме народъ отъ шестъ-седемъ милиона и вѣрвайте че щомъ възстанемъ, Европа ще дигне кредититѣ си надъ Турция, която не ще може събра данѣкъ отъ разбунтуванитѣ: Турция скоро ще распусти войскитѣ си и ще ни понита какво искаме. Вижте Херцоговинцитѣ една шепа народъ, чудеса направиха. За да се увѣрите, че цѣлийтъ Български народъ е въ прѣготовление, за възстание, ето *платно-мощнитѣ*, които ви поднасеме за потвърждение на истината. Учителю! ваниитѣ честенъ патриотизмъ е доказанъ; не се съмняваме за прѣдателство; познаваме ви и нѣма нужда да ви заклѣваме както е общоприето на комитетитѣ“. Учителтъ чое писмото и прокламацията и почна да ги прочита; озърташе се часъ по часъ да не хлѣтне нѣкой изъ вратата, като че го движаше самото му мѣсто; ослущваше всѣко минувание изъ пхтьтъ или говоръ, или викъ. Распаленото говорение сега се обърна на нѣма трѣска; побиваха ги трѣпки; лицата се мѣняваха: ту блѣдни, ту чѣрвени; отъ часъ-на-часъ тревогата растеше въ мислитѣ имъ; бѣха завладани отъ неизвѣстността. Д. Кукумявковъ каза, като се прочете писмото и прокламацията, „не отколѣ бѣше когато се борѣхме съ Гърцитѣ за *Черковниитѣ въпросъ*, нали съ постоянство и съ общо съгласие добихме черковнитѣ права? ако не работеше цѣлъ народъ задружно не щѣхме ли да пхшкаме подъ фанариотский яремъ? Всичко побѣждава съгласието и постоянството. Евангелието говори въ една глава тѣй: „ако имате вѣра колкото едно синапено зърно, казвахте на тѣзи гори прѣмѣстете се отъ тука и идете въ морето и тѣ ще се прѣмѣстятъ.“ Защо е това учителю нали **Господъ**